

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul II — Nr. 67

DECREE-LEGE, DECRETE,
HOTĂRÎRI ȘI ALTE ACTE, COMUNICATE

Luni, 14 mai 1990

S U M A R

Nr.		Pagina
D E C R E T E		
222	— Decret pentru ratificarea Convenției privind recunoașterea studiilor și diplomelor de învățămînt superior în statele regiunii Europa	1
223	— Decret pentru aderarea României la Convenția cu privire la notificarea rapidă a unui accident nuclear și la Convenția cu privire la asistență în caz de accident nuclear sau urgență radiologică	6
	Convenție cu privire la notificarea rapidă a unui accident nuclear	6—9
	Convenție cu privire la asistență în caz de accident nuclear sau urgență radiologică	9—14
H O T Ă R Î R I A L E G U V E R N U L U I		
512.	— Hotărîre privind înființarea Companiei de construcții București	14
513	— Hotărîre privind normele de organizare a unităților de construcții-montaj de stat	15

D E C R E T E

D E C R E T

pentru ratificarea Convenției privind recunoașterea studiilor și diplomelor de învățămînt superior în statele regiunii Europa

Consiliul Provizoriu de Uniune Națională decretează :

Articol unic. — Se ratifică Convenția privind recunoașterea studiilor și diplomelor de învățămînt superior în statele regiunii Europa, încheiată la Paris la data de 21 decembrie 1979.

PREȘEDINTELE
CONSILIULUI PROVIZORIU DE UNIUNE NAȚIONALĂ
ION ILIESCU

București, 11 mai 1990.
Nr. 222.

C O N V E N T I E
privind recunoașterea studiilor și diplomelor de învățămînt superior
în statele regiunii Europa *)

P R E A M B U L

Statele aparținînd regiunii Europa, părți la prezenta convenție, amintind că, așa cum a constatat în diverse rînduri Conferința generală U.N.E.S.C.O. în rezoluțiile sale privind cooperarea europeană, „dezvoltarea cooperării între națiuni în domeniile educației, științei, culturii și al informațiilor, conform principiilor Actului constitutiv al U.N.E.S.C.O., joacă un rol esențial în opera de pace și de înțelegere internațională“,

*) Traducere.

conștiente de raporturile strînse, existente între culturile lor, în ciuda diversității limbilor și a diferențelor de regimuri economice și sociale și dorind să-și întărească cooperarea în domeniul educației și al pregăririi profesionale în interesul bunăstării și prosperității permanente ale popoarelor lor,

amintind că statele reunite la Helsinki și-au exprimat, în Actul final al Conferinței pentru securitate și cooperare în Europa din 1 august 1975, intenția „de a îmbunătăți, în condiții reciproc acceptabile, accesul la instituțiile de învățămînt, precum și la instituțiile culturale și științifice, al studenților și oamenilor de știință din statele participante, îndeosebi , ajungînd la recunoașterea reciprocă a gradelor și diplomelor universitare fie, dacă este necesar, pe calea unor acorduri între guverne, fie pe calea unor aranjamente directe între universități și alte instituții de învățămînt superior și de cercetare“ și „favorizînd o evaluare mai exactă a problemelor privind compararea și echivalarea gradelor și diplomelor universitare“,

amintind că cea mai mare parte din statele contractante, în vederea promovării realizării acestor obiective, au încheiat deja între ele acorduri bilaterale sau subregionale privind îndeosebi echivalarea sau recunoașterea diplomelor ; dar dorind în continuare să-și intensifice eforturile pe plan bilateral și subregional, să-și extindă cooperarea în acest domeniu la ansamblul regiunii Europa,

convinse că marea diversitate a sistemelor de învățămînt superior existente în regiunea Europa constituie o bogătie culturală excepțională care este bine să fie salvagardată și dorind să îngăduie ansamblului populațiilor lor să beneficieze din plin de această bogătie culturală, facilitînd locuitorilor fiecărui stat contractant accesul la resursele de educație ale celorlalte state contractante și îndeosebi autorizîndu-i să-și continue pregătirea în instituțiile de învățămînt superior din aceste alte state,

considerînd că este bine să se recurgă, pentru autorizarea admiterii în etapele de studii ulterioare, la principiul recunoașterii studiilor care, într-o perspectivă de mobilitate, atât socială cât și internațională, permite evaluarea nivelului de pregătire atins, ținînd seama de cunoștințele atestate de diplomele obținute, precum și de oricare altă competență individuală adekvată, în măsura în care aceasta poate fi socotită drept valabilă de către autoritățile competente,

considerînd că recunoașterea de către ansamblul statelor contractante a studiilor făcute și a diplomelor obținute în oricare dintre ele are drept scop intensificarea mobilității internaționale a persoanelor și schimbărilor de idei, de cunoștințe și de experiențe științifice și tehnologice și că este de dorit să se primească studenții străini în instituțiile de învățămînt superior, înțelegîndu-se că recunoașterea studiilor sau diplomelor lor nu va putea să le confere mai multe drepturi decît studenților naționali,

constatînd că această recunoaștere constituie una din condițiile necesare în vederea :

- 1 permiterii celei mai bune folosiri posibile a mijloacelor de pregătire și de educație existente pe teritoriile lor,
- 2 asigurării unei mai mari mobilități a cadrelor didactice, a studenților, a cercetătorilor și a specialiștilor,
- 3 atenuării dificultăților pe care le întîmpină la întoarcerea în țările lor de origine persoanele care au primit o pregătire sau o educație în străinătate,

dorind să asigure cea mai largă recunoaștere posibilă a studiilor și diplomelor, ținînd seama de principiile care privesc promovarea educației permanente, democratizarea învățămîntului, adoptarea și aplicarea unei politici educaționale adaptată la transformările structurale, economice și tehnice, la schimbările sociale și la contactele culturale din fiecare țară,

hotărîte să consacre și să organizeze colaborarea lor viitoare în aceste domenii, pe calea unei convenții care va constitui punctul de plecare al unei acțiuni dinamice concertate, desfășurată îndeosebi prin mijlocirea unor mecanisme naționale, bilaterale, subregionale și multilaterale, existente deja, sau a căror creare ar apărea necesară,

amintind ca obiectivul final pe care și l-a fixat Conferința generală a Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură constă în „elaborarea unei convenții internaționale asupra recunoașterii și validității titlurilor, gradelor și diplomelor eliberate de instituțiile de învățămînt superior și de cercetare din toate țările“,

au convenit asupra a ceea ce urmează :

I Definiții

ARTICOLUL 1

1 Potrivit scopurilor prezentei convenții, prin **recunoașterea** unei diplome, a unui titlu sau grad din învățămîntul superior, obținut în străinătate, se înțelege acceptarea sa de către autoritățile competente ale unui stat contractant drept atestare valabilă și acordarea titularului său a drepturilor de care beneficiază persoanele care fac dovada unei diplome, a unui titlu sau grad național în raport cu care diploma, titlul sau gradul străin este apreciat În această privință, recunoașterea are următoarea semnificație :

(a) Recunoașterea unei diplome, a unui titlu sau grad în scopul de a face sau de a continua studii de nivel superior va permite să fie luată în considerație candi-

datura titularului interesat, în vederea admiterii sale în instituțiile de învățămînt superior și de cercetare din orice stat contractant ca și cum ar fi titularul diplomei, titlului sau gradului compașabil obținut în statul contractant interesat Această recunoaștere nu are drept efect scutirea titularului diplomei, titlului sau gradului străin de a satisface condițiile (altele decît cele legate de deținerea unei diplome) care ar putea fi cerute pentru admitemea în instituția de învățămînt superior sau de cercetare interesată din statul care primește

(b) Recunoașterea unei diplome, a unui titlu sau grad străin pentru exercitarea unei activități profesionale constituie recunoașterea pregăririi profesionale cerute pentru exercitarea profesiunii despăcătă de către este vorba, fără a prejudicia, totuși, regulile juridice și profesio-

nale și procedurile în vigoare în statele contractante interesate Această recunoaștere nu are drept efect scutirea titularului diplomei, titlului sau gradului străin de a satisface celealte condiții care au putut fi prevăzute de către autoritățile guvernamentale sau profesionale competente pentru exercitarea activității profesionale despre care este vorba

(c) Cu toate acestea, recunoașterea unei diplome, a unui titlu sau grad nu va trebui să-i confere titularului său, într-un alt stat contractant, drepturi superioare celor de care ar beneficia acesta în țara în care această diplomă, acest grad sau titlu i-a fost conferit

2 Potrivit scopurilor prezentei convenții, prin *studii partiale* se înțelege perioadele de studii sau de pregătire care, fără a constitui un ciclu complet, sunt de natură să aducă o completare notabilă în materie de însușire de cunoștințe sau de competențe

II Obiective

ARTICOLUL 2

1 Statele contractante înțeleg să contribuie, prin acțiunea lor comună, atât la promovarea cooperării active a tuturor națiunilor din regiunea Europa pentru o operă de pace și de înțelegere internațională, cât și la sporirea eficacității colaborării lor cu celealte state membre ale UNESCO în ceea ce privește o mai bună utilizare a potențialului lor educativ, tehnologic și științific

2 Statele contractante afirmă în mod solemn hotărîea lor fermă de a coopera strâns, în cadrul legizațiilor lor și al structurilor lor constituționale, precum și în cadrul acordurilor interguvernamentale în vigoare, în vederea :

(a) permiterii, în interesul tuturor statelor contractante, a utilizării cât mai bune și în întreaga măsură compatibilă cu politicile lor generale de învățămînt și cu procedurile lor administrative, a resurselor lor disponibile în materie de pregătire profesională și de cercetare, iar în acest scop :

- (i) de a deschide, cât mai larg posibil, accesul studenților sau cercetătorilor provenind din orice din statele contractante la instituțiile lor de învățămînt superior,
- (ii) de a recunoaște studiile și diplomele acestor persoane;
- (iii) de a examina posibilitatea elaborării și adoptării unei terminologii și a unor criterii de evaluare similară care ar facilita aplicarea unui sistem capabil să asigure comparabilitatea unităților de valoare, a materiilor de studiu și a diplomelor;
- (iv) de a adopta, în scopul admiterii la etapele de studii ulterioare, o concepție dinamică care ar ține seama de cunoștințele atestate de diplomele obținute, precum și de oricare altă competență individuală adecvată în măsura în care aceasta din urmă poate fi socotită valabilă de către autoritățile competente;
- (v) de a adopta, în scopul evaluării studiilor parțiale, criterii suple, întemeiate pe nivelul de pregătire atins și pe conținutul programelor următe, ținând seama de caracterul interdisciplinar al cunoștințelor la nivelul învățămîntului superior;

(vi) de a perfecționa sistemul de schimburi de informații privind recunoașterea studiilor și diplomaelor;

(b) realizării, în statele contractante, a unei îmbunătățiri continue a programelor de studii, precum și a metodelor de planificare și de promovare a învățămîntului superior, ținându-se seama de imperativele dezvoltării economice, sociale și culturale, de politicele fiecarei țări și, de asemenea, de obiectivele care figurează în recomandările formulate de organele competente ale Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură în ceea ce privește îmbunătățirea continuă a calității învățămîntului, promovarea educației permanente și democratizarea educației, precum și de țelurile de înflorire a personalității umane și de înțelegere, toleranță și prietenie între națiuni și, în general, de toate țelurile privind drepturile omului fixate educației prin Declarația Universală a Drepturilor Omului, pactele internaționale privind drepturile omului adoptate de Organizația Națiunilor Unite și Convenția Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură, privind lupta împotriva discriminării în domeniul învățămîntului;

(c) promovării cooperării regionale și mondiale pentru soluționarea „problemelor de comparare și echivalare între grade și diplome universitare”, precum și pentru recunoașterea studiilor și calificărilor academice

3 Statele contractante convin să ia toate măsurile posibile pe plan național, bilateral, multilateral și îndeosebi prin mijlocirea unor acorduri bilaterale, sub-regionale, regionale și altele, precum și pe calea unor aranjamente între universități sau alte instituții de învățămînt superior și pe calea unor aranjamente cu organizațiile și organismele naționale sau internaționale competente, pentru ca autoritățile interesate să poată atinge progresiv obiectivele definite în prezentul articol.

III Angajamente de aplicare imediată

ARTICOLUL 3

1 Statele contractante, în afara obligațiilor care revin guvernelor, convin să ia toate măsurile posibile pentru a încuraja autoritățile competente interesate să recunoască, conform definiției recunoașterii prevăzute la art 1 paragraful 1, diplomele de absolvire a studiilor secundare și celealte titluri care dau acces la învățămîntul superior, eliberate în celealte state contractante pentru a permite deținătorilor acestor diplome și titluri să facă studii în instituții de învățămînt superior situate pe teritoriul acestor state contractante

2 Cu toate acestea, și fără prejudicierea dispozițiilor art 1 paragraful 1 (a), admiterea într-o instituție de învățămînt superior va putea fi subordonată existenței unei capacitați de primire, precum și condițiilor privind cunoștințele lingvistice necesare pentru a fi utilizate eficient în efectuarea studiilor avute în vedere

ARTICOLUL 4

1 Statele contractante, în afara obligațiilor care revin guvernelor, convin să ia toate măsurile posibile pentru a încuraja autoritățile competente interesate să :

(a) recunoască, conform definiției recunoașterii prevăzută la art. 1 paragraful 1, certificatele, diplomele

și titlurile pentru a permite titularilor acestor titluri să continue unele studii, să capete o pregătire sau să întreprindă cercetări în instituțiile lor de învățămînt superior,

(b) definească, pe cît posibil, modalităjile potrivit cărora ar putea fi recunoscute, în scopul continuării studiilor, studiile parțiale efectuate în instituțiile de învățămînt superior situate în celelalte state contractante

2 Dispozițiile paragrafului 2 al art. 3 de mai sus sunt aplicabile la cazurile prevăzute de prezentul articol

ARTICOLUL 5

Statele contractante, în afara obligațiilor care revin guvernelor, convin să ia toate măsurile posibile pentru a încuraja autorităjile competente interesate să facă efectivă recunoașterea, în vederea exercitării unei profesii, în sensul art. 1 paragraful 1 (b) de mai sus, a diplomelor, titlurilor sau gradelor de învățămînt superior conferite de autorităjile competente ale celorlalte state contractante

ARTICOLUL 6

În cazul în care admiterea în instituțiile de învățămînt superior situate pe teritoriul unui stat contractant nu depinde de autoritatea acestui stat, acesta va transmite textul convenției instituțiilor interesate și va face tot posibilul pentru a obține ca acestea din urmă să accepte principiile enunțate în secțiunile II și III ale convenției

ARTICOLUL 7

1 Considerînd că recunoașterea se referă la studiile făcute și diplomele, titlurile sau gradele decernate în instituțiile acceptate de autorităjile competente din țară în care diploma, titlul sau gradul a fost decernat, beneficierea de art. 3, 4 și 5 de mai sus poate fi asigurată oricărei persoane care a urmat aceste studii sau a obținut aceste diplome, titluri sau grade, oricare ar fi naționalitatea sau statutul politic sau juridic al celui interesat

2 Orice cetățean al unui stat contractant care a obținut pe teritoriul unui stat necontractant una sau mai multe diplome, titluri sau grade similare cu cele care sunt definite la art. 3, 4 și 5 de mai sus se poate prevala de acele dispoziții care sunt aplicabile, cu condiția ca diplomele, titlurile sau gradele sale să fi fost recunoscute în țara să de origine și în țara în care acesta dorește să-și continue studiile

IV Mecanisme de aplicare

ARTICOLUL 8

Statele contractante se angajează să acționeze în vederea realizării obiectivelor definite la art. 2 și se vor strădui să asigure executarea angajamentelor prevăzute la art. 3, 4, 5 și 6 care preced, prin mijlocul ea:

- (a) unor organisme naționale;
- (b) Comitetului regional definit la art. 10 de mai jos;
- (c) unor organisme bilaterale sau subregionale

ARTICOLUL 9

1 Statele contractante recunosc că realizarea obiectivelor și executarea angajamentelor definite în prezența convenție cer, pe plan național o cooperare și o coordonare să insă a eforturilor unor autorităjî naționale foarte diverse, guvernamentale și nonguvernamentale, îndeosebi universităjile organisme de validare și alte instituții educative. Ele se angajează, în consecință, să încredințeze studierea chestiunilor privind aplicarea prezentei convenții unor organisme naționale adecvate la care vor fi asociate toate sectoarele interesate și care vor fi autorizate să propună soluții adecvate Statele contractante se angajează, de asemenea, să ia toate măsurile ce depind de ele pentru a accelera în mod eficace funcționarea acestor organisme naționale

2 Statele contractante cooperează cu autorităjile competente ale unui alt stat contractant, îndeosebi permitîndu-le să stringă toate informațiile utile pentru activităjile lor privind studiile titluile și gradele de învățămînt superioi

3 Orice organism național va trebui să disponă de mijloacele necesare care să-i permită fie să culeagă, să analizeze și să claseze el însuși toate informațiile utile pentru activităjile sale, privind studiile și diplomele din învățămîntul superior, fie să obțină în cel mai scurt timp, de la un centru de documentare distinct, informațiile de care ar putea să aibă nevoie în acest domeniu

ARTICOLUL 10

1 Este instituit un comitet regional compus din reprezentanții guvernelor țărilor contractante Secretariatul său este încredințat directorului general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură

2 Statele necontractante ale regiunii Europa, invitate să participe la conferința diplomatică însărcinată să adopte prezența convenție, vor putea să ia parte la reunările comitetului regional

3 Comitetul regional are drept misiune să urmărească aplicarea prezentei convenții El primește și examinează rapoartele pe ierarhice pe care le comunică statele asupra progreselor realizate și a obstacolelor întâlnite de ele în aplicarea convenției, precum și studiile stabilite de secretariatul său asupra numitei convenții Statele contractante se angajează să supună comitetului un raport cel puțin o dată la doi ani

4 Comitetul regional adresează, cînd este cazul, statelor părți la convenție recomandări cu caracter general sau individual pentru aplicarea numitei convenții

ARTICOLUL 11

1 Comitetul regional își alege pentru fiecare din sesiunile sale președintele și își adoptă regulamentul interior El se reunește în sesiune ordinată cel puțin o dată la doi ani Comitetul se va reuni pentru prima dată la trei luni după depunerea celui de-al șaselea instrument de ratificare sau de aderare

2 Secretariatul comitetului regional pregătește ordinea de zi a reuniunilor comitetului, conform directivelor pe care le primește de la acesta și dispozițiilor regulamentului interior El ajută organismele locale să obțină informațiile de care au nevoie în cadrul activităjilor lor

V Documentare**ARTICOLUL 12**

1 Statele contractante vor proceda între ele la schimburi de informații și de documentație privind studiile și diplomele din învățămîntul superior

2 Ele se vor strădui să promoveze dezvoltarea metodelor și mecanismelor, permînd colectarea, analizarea, clasarea și difuzarea informațiilor utile, privind recunoașterea studiilor, diplomelor și gradelor din învățămîntul superior, ținînd seama de metodele și mecanismele utilizate și de informațiile strînse de organisme naționale, subregionale, regionale și internaționale, și îndeosebi de Organizația Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură.

VI Cooperare cu organismele internaționale**ARTICOLUL 13**

Comitetul regional ia toate măsurile utile pentru a asocia la eforturile sale, vizînd asigurarea celei mai bune aplicări posibile a prezentei convenții, organizațiile internaționale guvernamentale și neguvernamentale competente Aceasta se aplică în mod deosebit instituțiilor și organismelor interguvernamentale investite cu responsabilități în aplicarea convențiilor sau acordurilor subregionale privind recunoașterea diplomaelor în statele aparținînd regiunii Europa

VII Instituții de învățămînt superior supuse autorității unui stat contractant dar situate în afara teritoriului său**ARTICOLUL 14**

Dispozițiile prezentei convenții se vor aplica studiilor următe, diplomaelor sau gradelor obținute în orice instituție de învățămînt superior supusă autorității unui stat contractant, chiar dacă această instituție ar fi situată în afara teritoriului său, cu condiția ca autoritățile competente ale statului contractant în care această instituție este situată să nu aibă vreo obiecție.

VIII Ratificare, aderare, intrare în vigoare**ARTICOLUL 15**

Prezenta convenție este deschisă semnării și ratificării statelor aparținînd regiunii Europa, invitate să participe la conferința diplomatică însărcinată să adopte prezenta convenție, precum și Sfîntului Scaun

ARTICOLUL 16

1 Alte state, membre ale Organizației Națiunilor Unite, ale uneia din instituțiile specializate sau ale Agenției Internaționale pentru Energia Atomică sau păti la statutul Curții Internaționale de Justiție, vor putea fi autorizate să adere la această convenție

2 Orice cerere în acest sens va trebui să fie comunicată directorului general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură care o va transmite statelor contractante, cu cel puțin trei luni înainte de reunirea comitetului ad-hoc prevăzut la paragraful 3 al prezentului articol.

3 Statele contractante se vor reuni în comitet ad-hoc, alcătuit dintr-un reprezentant de fiecare stat contractant, împuñnicit în acest scop cu un mandat expres al guvernului său, pentru a se pronunța asupra acestei cereri. Hotărîrea ce trebuie luată într-un asemenea caz va trebui să întrunească majoritatea de două treimi a statelor contractante

4. Această procedură nu va putea fi aplicată decît atunci cînd convenția va fi fost ratificată de cel puțin douăzeci din statele vizate la art 15

ARTICOLUL 17

Ratificarea prezentei convenții sau aderarea la aceasta se efectuează prin depunerea unor instrumente de ratificare sau de aderare pe lîngă directorul general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură.

ARTICOLUL 18

Prezenta convenție va intra în vigoare la o lună după depunerea celui de-al cincilea instrument de ratificare, dar numai cu privire la statele care își vor fi depus instrumentele de ratificare Ea va intra în vigoare, pentru fiecare alt stat, la o lună după depunerea instrumentului său de ratificare sau de aderare,

ARTICOLUL 19

1 Statele contractante pot denunța prezenta convenție

2 Denunțarea se notifică printr-un instrument scris, depus pe lîngă directorul general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură.

3 Denunțarea capătă efect la douăsprezece luni după primirea instrumentului de denunțare Cu toate acestea, persoanele care au beneficiat de dispozițiile prezentei convenții și s-ar afla la studii pe teritoriul unui stat contractant care denunță convenția vor putea să termine ciclul de studii început.

ARTICOLUL 20

Directorul general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură va informa statele contractante și celealte state menționate la art 15 și 16 de mai sus, precum și Organizația Națiunilor Unite, despre depunerea tuturor instrumentelor de ratificare sau de aderare vizate la art 17, precum și despre denunțările prevăzute la art 19 al prezentei convenții.

ARTICOLUL 21

Conform art 102 al Cartei Națiunilor Unite, prezenta convenție va fi înregistrată de Secretariatul Națiunilor Unite, la cererea directorului general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură

Drept pentru care, reprezentanții subsemnat, autorizați în modul cuvenit, au semnat prezenta convenție

Făcută la Paris la 21 decembrie 1979, în engleză, spaniolă, franceză și rusă, cele patru texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar care va fi depus în arhivele Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură și din care o copie certificată conformă va fi remisă tuturor statelor vizate la art 15 și 16, precum și Organizației Națiunilor Unite.

D E C R E T

pentru aderarea României la Convenția cu privire la notificarea rapidă a unui accident nuclear și la Convenția cu privire la asistență în caz de accident nuclear sau urgență radiologică

Consiliul Provizoriu de Uniune Națională decretă :

Articol unic. — România aderă la Convenția cu privire la notificarea rapidă a unui accident nuclear și la Convenția cu privire la asistență în caz de accident nuclear sau urgență radiologică adoptate în cadrul Agenției Internaționale pentru Energia Atomică la Viena la 26 septembrie 1986, cu următoarele rezerve :

„România nu se consideră legată prin prevederile art. 11 paragraful 2 din Convenția cu privire la notificarea rapidă a unui accident nuclear și ale art. 13 paragraful 2 din Convenția cu privire la asistență în caz de accident nuclear sau urgență radiologică și declară că pentru supunerea oricărui diferend internațional cu privire la interpretarea sau aplicarea acestor convenții spre soluționare prin arbitraj sau printr-o decizie a Curții Internaționale de Justiție este necesar acordul tuturor părților în litigiu“.

**PREȘEDINTELE
CONCILIULUI PROVIZORIU DE UNIUNE NAȚIONALĂ
ION ILIESCU**

București, 11 mai 1990.
Nr. 223.

**C O N V E N T I E
cu privire la notificarea rapidă a unui accident nuclear *)**

Statele părți la prezenta convenție,
cunoscînd faptul că într-o serie de țări se desfășoară activități nucleare,
notînd că s-au luat și se iau măsuri ample pentru asigurarea unui nivel înalt de securitate în activitățile nucleare, în vederea prevenirii accidentelor nucleare și a limitării cît mai mult posibil a consecințelor oricărui asemenea accident care ar putea să se producă,
dorind să întărească în continuare cooperarea internațională în dezvoltarea și folosirea energiei nucleare în condiții de siguranță,
convinse de necesitatea pentru state de a furniza informații relevante asupra accidentelor nucleare, cît mai curînd posibil, cu scopul limitării cît mai mult posibil a consecințelor radiologice transfrontieră,
notînd utilitatea aranjamentelor bilaterale și multilaterale privind schimbul de informații în acest domeniu,

au convenit după cum urmează :

ARTICOLUL 1

Domeniul de aplicare

1. Prezenta convenție se va aplica în cazul oricărui accident care implică instalații sau activități ale unui stat parte, sau ale unor persoane fizice sau ale unor entități juridice aflate sub controlul sau jurisdicția sa, menționate la paragraful 2 de mai jos, în urma căruia se produce sau este probabil să se producă o degajare de substanțe radioactive, și care a avut sau poate avea drept consecință o degajare transfrontieră internațională, susceptibilă să aibă semnificație din punct de vedere al securității radiologice pentru un alt stat.

2. Instalațiile și activitățile vizate la paragraful 1 sunt următoarele :

- a) orice reactor nuclear oriunde ar fi situat ;
- b) orice instalație din ciclul de combustibil nuclear ;
- c) orice instalație de tratare a deșeurilor radioactive ;
- d) transportul și depozitarea combustibililor nucleari sau deșeurilor radicative ;
- e) producerea, utilizarea, depozitarea, stocarea și transportul radioizotopilor folosiți în agricultură, industrie, medicină, precum și în scopuri științifice și de cercetare ;
- f) utilizarea radioizotopilor pentru producerea de energie în obiecte spațiale.

ARTICOLUL 2**Notificarea și informarea**

În cazul unui accident specificat la art. 1 (în continuare denumit *accident nuclear*), statul parte, la care se face referire în acest articol :

a) va notifica imediat, direct sau prin intermediul Agenției Internaționale pentru Energia Atomică (în continuare denumită *agenție*), acele state care sunt sau pot fi afectate în mod fizic, aşa cum se specifică la art. 1, precum și agenția, asupra accidentului nuclear, naturii sale, momentului apariției sale și localizării sale exacte, după cum va fi cazul ;

b) va furniza imediat statelor, la care se face referire în alin. a), direct sau prin intermediul agenției, precum și agenției, informațiile disponibile relevante, pentru a limita cât mai mult posibil consecințele radiologice în aceste state, conform dispozițiilor art. 5.

ARTICOLUL 3**Alte accidente nucleare**

În vederea limitării cât mai mult posibil a consecințelor radiologice, statele părți pot notifica, în cazul unor accidente nucleare, altele decât cele specificate la art. 1.

ARTICOLUL 4**Funcțiile agenției**

Agenția :

a) va informa imediat statele părți, statele membre, celalte state, care sunt sau pot fi în mod fizic afectate după cum se specifică la art. 1, precum și organizațiile internaționale interguvernamentale (în continuare denumite *organizații internaționale*) pertinente, asupra unei notificări primite în conformitate cu cele specificate la alin. a) al art. 2 ;

b) va furniza prompt oricărui stat parte, stat membru sau organizații internaționale pertinente, la cerere, informațiile primite în conformitate cu alin. b) al art. 2.

ARTICOLUL 5**Informații care urmează a fi furnizate**

1. Informațiile, care urmează a fi furnizate în conformitate cu alin. b) al art. 2, vor cuprinde următoarele date, în măsura în care statul parte, care face notificarea, le posedă :

a) momentul, localizarea exactă dacă este cazul, și natura accidentului nuclear ;

b) instalația sau activitatea implicată ;

c) cauza presupusă sau cunoscută și evoluția previzibilă a accidentului nuclear, în ce privește degajarea transfrontieră de substanțe radioactive ;

d) caracteristicile generale ale degajărilor de substanțe radioactive, inclusiv, în măsura în care este posibil și adecvat, natura, forma fizică și chimică probabilă, precum și cantitatea, compoziția și înălțimea efectivă a degajărilor de substanțe radioactive ;

e) informații privind condițiile meteorologice și hidrologice existente la acea dată și de prognoză, necesare pentru prevederea degajării transfrontieră de substanțe radioactive ;

f) rezultatele măsurătorilor de mediu încunjurător, care prezintă importanță pentru degajările transfrontieră de substanțe radioactive ;

g) măsurile de protecție luate sau planificate în afara amplasamentului ;

h) comportarea prevăzută în timp a degajărilor de substanțe radioactive.

2. Aceste informații vor fi suplimentate la intervale corespunzătoare prin alte informații ulterioare relevante asupra evoluției situației de urgență, inclusiv incetarea ei previzibilă sau efectivă.

3. Informațiile primite în conformitate cu cele specificate la alin. b) al art. 2 pot fi utilizate fără restricție, cu excepția cazului în care aceste informații sunt furnizate cu titlu confidențial de statul parte care face notificarea.

ARTICOLUL 6**Consultări**

Un stat parte, care furnizează informații în conformitate cu alin. b) al art. 2, va răspunde prompt, în măsura în care sau dacă rațional acest lucru este posibil, unei cereri pentru informații suplimentare sau consultări, solicitate de un stat parte afectat, în vederea limitării cât mai mult posibil a consecințelor radiologice în acest stat.

ARTICOLUL 7**Autorități competente și puncte de contact**

1. Fiecare stat parte va face cunoscute agenției și celoralte state părți, direct sau prin intermediul agenției, autoritățile sale competente și punctele de contact autorizate pentru transmiterea și primirea notificărilor și informațiilor la care se face referire în art. 2. Aceste puncte de contact, precum și un punct central din cadrul agenției, vor fi accesibile în permanentă.

2. Fiecare stat parte va informa cu promptitudine agenția asupra oricărora modificări care vor fi aduse informațiilor la care se face referire în paragraful 1.

3. Agenția va ține lâzări o listă a acestor autorități naționale și puncte de contact, precum și a punctelor de contact ale organizațiilor internaționale pertinente și o va transmite statelor părți și statelor membre, precum și organizațiilor internaționale pertinente.

ARTICOLUL 8**Asistență acordată statelor părți**

În conformitate cu statutul său și la cererea unui stat parte, care nu desfășoară activități nucleare proprii și care are frontieră comună cu un stat care are un program nuclear în desfășurare dar nu este parte, agenția va proceda la studii asupra fezabilității și sta-

bilirii unui sistem adecvat de supraveghere a radioactivității, pentru a facilita realizarea obiectivelor prezentei convenții

ARTICOLUL 9

Aranjamente bilaterale și multilaterale

In scopul promovării intereselor lor reciproce, statele părți pot lua în considerație, cind se consideră utilă, încheierea de aranjamente bilaterale sau multilaterale cu privire la problemele prevăzute de această convenție

ARTICOLUL 10

Raporturile cu alte acorduri internaționale

Prezenta convenție nu va afecta drepturile și obligațiile reciproce ale statelor părți, asumate în virtutea unor acorduri internaționale existente care se referă la problemele prevăzute de această convenție, sau în virtutea unor acorduri internaționale viitoare, încheiate în conformitate cu obiectul și scopul prezentei convenții

ARTICOLUL 11

Rezolvarea litigiilor

1 In cazul unui litigiu între state părți sau între un stat parte și agenție, cu privire la interpretarea sau aplicarea prezentei convenții, părțile în litigiu se vor consulta în vederea rezolvării litigiului prin negocieri sau prin orice alt mijloc pașnic de rezolvare a litigiilor, acceptabil pentru acestea

2 Dacă un litigiu de această natură între state părți nu poate fi rezolvat în decurs de un an de la data cererii pentru consultări prevăzute la paragraful 1, la cererea oricărei părți la un astfel de litigiu acesta va fi supus arbitrajului sau transmis Curții Internaționale de Justiție pentru decizie Dacă, în decurs de șase luni de la data cererii de arbitraj, părțile în litigiu nu ajung la un acord asupra organizării arbitrajului, o parte poate cere președintelui Curții Internaționale de Justiție sau secretarului general al Organizației Națiunilor Unite să desemneze unu sau mai mulți arbitri. În caz de conflict între cererile părților la litigiu, cererea adresată secretarului general al Organizației Națiunilor Unite va prevale

3 La semnarea, ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea la prezenta convenție, un stat poate declară că nu se consideră legat de una sau ambele proceduri de rezolvare a litigiilor prevăzute la paragraful 2 Celealte state părți nu vor fi legate de procedura de rezolvare a litigiilor, prevăzută la paragraful 2 cu privire la un stat parte pentru care o astfel de declarație este în vigoare

4 Un stat parte care a făcut o declarație în conformitate cu dispozițiile paragrafului 3, poate în orice moment să o retragă printr-o notificare adresată depozitarului,

ARTICOLUL 12

Intrarea în vigoare

1 Prezenta convenție este deschisă pentru semnare de către toate statele și Namibia, reprezentată de Consiliul Națiunilor Unite pentru Namibia, la sediul Agenției Internaționale pentru Energia Atomică, la Viena, precum și la sediul Națiunilor Unite, la New York cu începere din 26 septembrie 1986 și 6 octombrie 1986, respectiv pînă la intrarea sa în vigoare sau în cursul unei perioade de 12 luni, dacă aceasta este mai lungă

2 Un stat și Namibia, reprezentată de Consiliul Națiunilor Unite pentru Namibia, își pot exprima consimțămîntul de a fi legate de prezenta convenție prin semnare sau prin depunerea unui instrument de ratificare, acceptare sau aprobare după semnare care este supusă ratificării, acceptării sau aprobării, sau prin depunerea unui instrument de aderare Instrumentele de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare vor fi înaintate depozitarului

3 Prezenta convenție va intra în vigoare la 30 de zile după ce trei state și-au exprimat consimțămîntul de a fi legate de aceasta

4 Pentru fiecare stat care își exprimă consimțămîntul de a fi legat de prezenta convenție după intrarea ei în vigoare, prezenta convenție va intra în vigoare pentru acel stat la 30 de zile după data exprimării consimțămîntului

5 (a) Prezenta convenție va fi deschisă, conform prevederilor acestui articol, pentru aderarea organizațiilor internaționale și organizațiilor de integrare regională constituite din state suverane, care au competență cu privire la negocierea, încheierea și aplicarea de acorduri internaționale în probleme prevăzute de această convenție

(b) Pentru problemele care țin de competența lor, aceste organizații, acționind în propriul lor nume, vor exercita drepturile și vor îndeplini obligațiile pe care prezenta convenție le atribuie statelor părți

(c) Cind își depune instrumentele de aderare, o astfel de organizație va prezenta depozitarului o declarație în care va indica intinderea competenței sale cu privire la problemele prevăzute de această convenție

(d) O astfel de organizație nu va avea nici un vot suplimentar acelor pe care le au statele ei membre

ARTICOLUL 13

Aplicare provizorie

Un stat poate, la semnarea convenției sau la orice dată ulterioară înainte ca această convenție să intre în vigoare pentru acest stat, să declare că va aplica prezenta convenție cu titlu provizoriu

ARTICOLUL 14

Amendamente

1 Un stat parte poate propune amendamente la prezenta convenție Amendamentul propus va fi transmis depozitarului, care îl va comunica imediat tuturor celorlalte state părți

2 Dacă majoritatea statelor părți vor cere depozitarului să convoace o conferință pentru a examina amendamentele propuse, depozitarul va invita toate statele părți să participe la o astfel de conferință care își va începe lucrările după cel puțin 30 de zile de la transmiterea invitațiilor. Orice amendament adoptat la conferință cu o majoritate de 2/3 din toate statele părți va fi consemnat într-un protocol care va fi deschis și semnat la Viena și New York, de către toate statele părți.

3. Protocolul va intra în vigoare la 30 de zile după ce trei state își vor fi exprimat consimțământul de a fi legate. Pentru fiecare stat care își exprimă consimțământul de a fi legat prin protocol după întârarea sa în vigoare, protocolul va intra în vigoare pentru acest stat la 30 de zile după data exprimării consimțământului.

ARTICOLUL 15

Denunțare

1. Un stat parte poate denunța prezenta convenție printr-o notificare scrisă adresată depozitarului.

2 Denunțarea va avea efect un an după data la care depozitarul primește notificarea.

ARTICOLUL 16

Depozitarul

1 Directorul general al agenției va fi depozitarul prezentei convenții.

2 Directorul general al agenției va notifica prompt statele părți și toate celelalte state, cu privire la:

a) fiecare semnare a prezentei convenții sau oricărui protocol de amendare;

b) fiecare depunere a unui instrument de ratificare, accepțare, aprobare sau aderare privind prezenta convenție sau orice protocol de amendare;

c) orice declarație sau orice retragere de declarație, făcute conform art. 11;

d) orice declarație de aplicare provizorie a prezentei convenții, în conformitate cu art. 13;

e) intrarea în vigoare a prezentei convenții și a oricărui amendament care i-a fost adus;

f) orice denunțare făcută în conformitate cu art. 15.

ARTICOLUL 17

Texte autentice și copii certificate

Originalul prezentei convenții, ale cărei versiuni în limbile arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă sunt egal autentice, va fi depus pe lîngă directorul general al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică care va transmite copii certificate statelor părți și tuturor celorlalte state.

Subsemnații, împoterniciți în mod cuvenit, au semnat prezenta convenție, deschisă spre semnare conform prevederilor de la paragraful 1 al art. 12.

Adoptată de Conferința generală a Agenției Internaționale pentru Energia Atomică, întrunită în sesiune extraordinară la Viena, la data de 26 septembrie 1986.

C O N V E N T I E

cu privire la asistența în caz de accident nuclear sau urgență radiologică^{*)}

Statele părți la prezenta convenție,

cunoscind că într-o serie de state se desfășoară activități nucleare,

notînd că s-au luat și se iau măsuri ample pentru asigurarea unui nivel înalt de securitate în activitățile nucleare, în vederea prevenirii accidentelor nucleare și limitării cît mai mult posibil a consecințelor oricărui asemenea accident care ar putea să se producă,

dorind să întărească în continuare cooperarea internațională în dezvoltarea și folosirea energiei nucleare în condiții de siguranță,

convinse de necesitatea instituirii unui cadru internațional care să faciliteze furnizarea promptă de asistență în cazul unui accident nuclear sau al unei urgențe radiologice, în scopul atenuării consecințelor acestora,

notînd utilitatea aranjamentelor bilaterale și multilaterale cu privire la asistența reciprocă în acest domeniu,

luînd notă de activitățile Agenției Internaționale pentru Energia Atomică privind elaborarea de recomandări pentru aranjamentele referitoare la asistența reciprocă de urgență în caz de accident nuclear sau de urgență radiologică,

au convenit după cum urmăcează:

ARTICOLUL 1

Prevederi generale

1 Statele părți vor coopera între ele și cu Agenția Internațională pentru Energia Atomică (denumită în cele ce urmează *agenția*) în conformitate cu prevede-

rile prezentei convenții pentru a facilita acordarea de asistență promptă în caz de accident nuclear sau de urgență radiologică pentru a limita cît mai mult posibil consecințele acestora și a proteja viața, bunurile materiale și mediul înconjurător de efectele degajărilor radioactive.

^{*)} Traducere.

2. Pentru a facilita această cooperare, statele părți pot să încheie înțelegeri bilaterale sau multilaterale sau, unde va fi cazul, o combinație a acestora, cu scopul de a preveni sau limita cît mai mult posibil vătămările și daunele care ar putea fi cauzate de un accident nuclear sau de o urgență radiologică.

3. Statele părți vor solicita agenției, acționind în cadrul statutului său, să depună toate eforturile, în conformitate cu prevederile prezentei convenții, pentru a promova, a facilita și a sprijini cooperarea dintre statele părți, prevăzută de această convenție.

ARTICOLUL 2

Acordarea asistenței

1. Dacă un stat parte are nevoie de asistență în caz de accident nuclear sau urgență radiologică, indiferent dacă accidentul sau urgența își are originea în limitele teritoriului, controlului sau jurisdicției sale, el poate solicita această asistență, direct sau prin intermediul agenției, de la oricare alt stat parte și de la agenție sau, unde este cazul, de la alte organizații internaționale interguvernamentale (denumite în cele ce urmează *organizații internaționale*).

2. Un stat parte care solicită asistență va specifica volumul și tipul asistenței necesare și, cînd acest lucru este posibil, va transmite părții care acordă asistență informațiile care îi pot fi necesare acestei părți pentru a stabili măsura în care poate satisface cererea. În cazul în care statul solicitant este în imposibilitate de a specifica volumul și tipul asistenței necesare, statul parte solicitant și partea care acordă asistență, după consultări, vor stabili volumul și tipul asistenței necesare.

3. Fiecare stat parte, căruia i se adresează direct o cerere pentru o astfel de asistență, va decide și va notifica cu promptitudine statului parte solicitant, în mod direct sau prin intermediul agenției, dacă este în măsură să furnizeze asistență cerută, precum și volumul și condițiile asistenței pe care ar putea să o acorde.

4. În limitele capacităților lor, statele părți vor determina și notifica agenția în ce privește experții, echipamentele și materialele pe care pot să le pună la dispoziție pentru acordarea de asistență altor state părți în caz de accident nuclear sau de urgență radiologică, precum și condițiile, în special financiare, în care pot furniza această asistență.

5. Orice stat parte poate solicita asistență în legătură cu tratamentul medical sau evacuarea temporară pe teritoriul altui stat parte a persoanelor afectate de un accident nuclear sau de o urgență radiologică.

6. În conformitate cu statutul său și cu prevederile prezentei convenții, agenția va răspunde la cererea de asistență a unui stat parte care solicită asistență sau a unui stat membru, în caz de accident nuclear sau urgență radiologică, prin :

a) punerea la dispoziție a resurselor corespunzătoare alocate acestui scop ;

b) transmiterea promptă a cererii către celelalte state și organizații internaționale care, conform datelor agenției, pot să disponă de resursele necesare ;

c) coordonarea la nivel internațional a asistenței care poate fi astfel disponibilă, dacă statul care solicită asistență îi va cere acest lucru.

ARTICOLUL 3

Conducerea și controlul asistenței

În afară de cazul că se convine altfel :

a) statului solicitant, pe teritoriul său, îi va reveni răspunderea, controlul, coordonarea și supervizarea de ansamblu ale asistenței. În cazul cînd asistența implică personal, partea care o acordă va desemna, prin consultare cu statul solicitant, persoana care va răspunde și își va prelua sarcina de supervizare operațională directă asupra personalului și echipamentelor furnizate de ea. Persoana desemnată va exercita această supervizare în cooperare cu autoritățile corespunzătoare ale statului solicitant ;

b) statul solicitant va furniza, în limita posibilităților sale, instalații și servicii locale necesare pentru administrarea rațională și eficientă a asistenței. El va asigura, de asemenea, protecția personalului, echipamentelor și materialelor introduse pe teritoriul său de partea care acordă asistență sau în numele ei, într-un astfel de scop ;

c) dreptul de proprietate asupra echipamentelor și materialelor furnizate de oricare din părți în cursul perioadei de asistență nu va fi afectat și va fi asigurată returnarea lor ;

d) un stat parte, care acordă asistență, ca răspuns la o cerere făcută în virtutea paragrafului 5 al art. 2, va coordona această asistență pe teritoriul său.

ARTICOLUL 4

Autorități competente și puncte de contact

1. Fiecare stat parte va face cunoscut agenției și celorlalte state părți, direct sau prin intermediul agenției, autoritățile sale competente și punctele de contact autorizate să transmită și să primească cereri pentru asistență și să accepte oferte de asistență. Aceste puncte de contact, precum și un punct central din cadrul agenției, vor fi accesibile în permanență.

2. Fiecare stat parte va informa prompt agenția asupra oricăror modificări care vor fi aduse informațiilor la care se face referire în paragraful 1.

3. Agenția va comunica, în mod regulat și operativ, statelor părți, statelor membre și organizațiilor internaționale pertinente, informațiile la care se face referire în paragrafele 1 și 2.

ARTICOLUL 5**Funcțiile agenției**

In conformitate cu paragraful 3 al art 1 și fără a afecta alte prevederi ale prezentei convenții, statele părți vor cere agenției :

a) să colecteze și difuzeze statelor părți și statelor membre informații cu privire la :

i) experții, echipamentele și materialele care ar putea fi puse la dispoziție în caz de accident nuclear sau urgență radiologică ;

ii) metodologiile, tehniciile și rezultatele disponibile ale lucrărilor de cercetare, în legătură cu intervențiile în cazul unor accidente nucleare sau urgențe radiologice ;

b) să acorde asistență unui stat parte sau stat membru, la cerere, în oricare dintre problemele de mai jos sau oricare alte probleme corespunzătoare :

i) elaborarea planurilor de urgență în caz de accidente nucleare și de urgențe radiologice, precum și a legislației corespunzătoare ;

ii) punerea la punct a unor programe adecvate de pregătire a personalului chemat să intervînă în caz de accidente nucleare sau urgențe radiologice ;

iii) transmiterea cererilor de asistență și a informațiilor relevante în caz de accident nuclear sau urgență radiologică ;

iv) punerea la punct de programe, proceduri și norme corespunzătoare pentru supravegherea radioactivității ;

v) realizarea de studii cu privire la fezabilitatea de stabilire a unor sisteme adecvate de supraveghere a radioactivității ;

c) să pună la dispoziția unui stat parte sau unui stat membru, care solicită asistență în caz de accident nuclear sau urgență radiologică, resursele corespunzătoare alocate pentru efectuarea unei evaluări inițiale a accidentului sau a urgenței ;

d) să-și ofere bunele oficii statelor părți și statelor membre în caz de accident nuclear sau urgență radiologică ;

e) să stabilească și să mențină legătura cu organizațiile internaționale pertinente, cu scopul de a obține și a schimba informații și date relevante, și să furnizeze o listă a acestor organizații statelor părți, statelor membre și organizațiilor sus-menționate

ARTICOLUL 6**Confidențialitate și declarații publice**

1 Statul solicitant și partea care acordă asistență vor proteja confidențialitatea informațiilor confidențiale la care au acces oricare din ele în legătură cu asistența acordată în caz de accident nuclear sau urgență radiologică Aceste informații vor fi utilizate exclusiv în scopul asistenței convenite

2 Partea care acordă asistență va face toate eforturile pentru a se pune de acord cu statul solicitant înainte de a da publicitatea informații cu privire la asistența acordată în caz de accident nuclear sau urgență radiologică

ARTICOLUL 7**Rambursarea cheltuielilor**

1 Partea care acordă asistență poate oferi gratuit asistență statului solicitant Cind examinează acordarea de asistență pe o asemenea bază, partea care acordă asistență va ține seama de :

a) natura accidentului nuclear sau a urgenței radiologice ;

b) locul de origine a accidentului nuclear sau a urgenței radiologice ;

c) nevoile țărilor în curs de dezvoltare ;

d) nevoile specifice ale țărilor care nu dețin instalații nucleare ;

e) alți factori relevanți

2 Cind asistența se acordă, integral sau parțial, pe bază de rambursare, statul solicitant va rambursa părții care acordă asistență cheltuielile aferente serviciilor efectuate de persoanele sau organizațiile care acționează în numele acesteia, precum și toate cheltuielile legate de asistență în măsura în care aceste cheltuieli nu se achită direct de către statul solicitant Dacă nu se convine altfel, rambursarea se va efectua fără întârziere după ce partea care acordă asistență a prezentat cererea sa de rambursare statului solicitant și, în ce privește cheltuielile, altele decât cele locale, poate fi liber transferată

3 Cu toate cele prevăzute la paragraful 2 de mai sus, partea care acordă asistență poate, în orice moment, să renunțe la rambursare sau să accepte amănarea acesteia, parțial sau integral La luarea în considerare a unei astfel de renunțări sau amânări, părțile care acordă asistență vor ține seama în mod cunoscute de nevoile țărilor în curs de dezvoltare

ARTICOLUL 8**Privilegii, imunități și facilități**

1 Statul solicitant va acorda personalului părții care acordă asistență și personalului acționând în numele acesteia, privilegiile, imunitățile și facilitățile necesare pentru a asigura exercitarea funcțiilor lor de asistență

2 Statul solicitant va acorda următoarele privilegii și imunități personalului părții care acordă asistență sau personalului acționând în numele acesteia, care a fost în mod cunoscute notificat statului solicitant și a fost acceptat de acesta :

a) imunitate de aiestare, detenție și umărire legală, inclusiv jurisdicție penală, civilă și administrativă, ale statului solicitant, pentru acte sau omisiuni în exercitarea funcțiilor sale ;

b) scutirea de impozite vamă sau alte taxe cu excepția celor incluse în mod normal în prețul bunurilor sau plătite pentru serviciile făcute, în legătură cu indeplinirea funcțiilor lui de asistență

3 Statul solicitant

a) va acorda părții care oferă asistență scutirea de vamă impozite sau alte taxe asupra materialelor și bunurilor introduse pe teritoriul statului solicitant de către parte care acordă asistență în scopul acestei asistențe;

b) va acorda imunitatea de confiscare, sechestrare sau rechizitionare pentru aceste materiale și bunuri

4 Statul solicitant va asigura returnarea acestor materiale și bunuri La cererea părții care acordă asistență, înainte de returnarea lor, statul solicitant va lua măsură pentru decontaminarea necesară a echipamentelor recuperabile folosite pentru asistență, în măsura mijloacelor săle

5 Statul solicitant va facilita intrarea, sederea și ieșirea de pe teritoriul său național a personalului notificat conform paragrafului 2, precum și pentru echipamentele și bunurile necesare pentru asistență

6 Nici o dispoziție a acestui articol nu obligă statul solicitant să acorde privilegiile și imunitățile prevăzute de paragrafele precedente proprietilor săi cetățeni sau rezidenților săi

7 Fără a prejudicia privilegiile și imunitățile, toți acei care beneficiază de privilegiile și imunitățile prevăzute de prezentul articol, sunt obligați să respecte legile și reglementările statului solicitant Totodată, ei sunt obligați să nu se amestece în afacerile interne ale statului solicitant

8 Nici o dispoziție a acestui articol nu va prejudicia drepturile și obligațiile referitoare la privilegiile și imunitățile acordate în virtutea altor acorduri internaționale sau a regulilor de drept internațional cutumiăr

9 La semnarea, ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea la prezenta convenție, un stat poate declara că nu se consideră legat, integral sau parțial, de paragrafele 2 și 3

10 Un stat parte care a făcut o declaratie conform paragrafului 9, poate în orice moment să o retragă prin notificare adresată depozitarului

ARTICOLUL 9

Tranzitul personalului, echipamentelor și bunurilor

La cererea statului solicitant sau a părții care acordă asistență, fiecare stat parte se va stădui să faciliteze tranzitul pe teritoriul său, de la și către statul solicitant al personalului care a fost notificat în mod cunoscut precum și al echipamentelor și bunurilor folosite pentru asistență

ARTICOLUL 10

Acețiuni judiciare și reparații

1 Statele părți vor coopera strâns pentru a facilita rezolvarea urmărilor și reparațiilor judiciare angajate în virtutea acestui articol

2 Dacă nu se convine altfel, pentru orice deces sau vătămare a persoanelor fizice, deteriorări sau pierderi de bunuri, sau daune aduse mediului înconjurător, cauzate pe teritoriul său ori în altă zonă aflată sub jurisdicția sau controlul său, în cursul acordării asistenței solicitante, statul solicitant :

a) nu va angaja nici o urmărire judiciară împotriva părții care acordă asistență, sau împotriva persoanelor fizice sau juridice care acționează în numele acesteia ;

b) își va asuma sarcina urmărilor și acțiunilor judiciare angajate de terți împotriva părții care acordă asistență sau împotriva persoanelor fizice sau juridice acționând în numele acesteia ,

c) va despăgubi parte care acordă asistență sau persoanele fizice sau juridice acționând în numele acesteia cu privire la urmăririle și acțiunile menționate la alin b) ;

d) va vărsa o reparație părții care acordă asistență sau persoanelor fizice sau juridice acționând în numele acesteia în caz de :

i) deces sau vătămări ale personalului părții care acordă asistență sau ale persoanelor fizice acționând în numele acesteia ;

ii) pierdere sau deteriorare a echipamentelor sau a materialelor neconsumabile folosite pentru asistență ;

cu excepția cazurilor de acțiune premeditată din partea celor care au cauzat decesul, vătămarea, pierdere sau dauna

3 Acest articol nu va împiedica vărsarea de reparații sau indemnizații prevăzute de alte acorduri internaționale sau legile naționale ale oricărui stat, aplicabile

4 Nici o dispoziție a acestui articol nu obligă statul solicitant să aplique paragraful 2, integral sau parțial, proprietilor săi cetățeni sau rezidenților săi

5 La semnarea, ratificarea, acceptarea sau aprobația acestei convenții, sau aderarea la aceasta, un stat poate să declare :

a) că nu se consideră legat, integral sau parțial, de paragraful 2 ;

b) că nu va aplica paragraful 2, integral sau parțial, în caz de neglijență gravă din partea persoanelor care au cauzat decesul, vătămarea, pierdere sau dauna

6 Un stat parte care a făcut o declaratie conform paragrafului 5 poate să și-o retragă în orice moment prin notificare adresată depozitarului

ARTICOLUL 11

Încetarea asistenței

După consultările cunvenite și prin notificare scrisă, statul solicitant sau parte care acordă asistență poate cere, în orice moment, încetarea asistenței primite sau furnizate în baza acestei convenții Această cerere, odată făcută, părțile implicate se vor consulta pentru a lua măsuri în vederea încetării cunvenite a asistenței,

ARTICOLUL 12**Relații cu alte acorduri internaționale**

Această convenție nu va afecta drepturile și obligațiile reciproce ale statelor părți în virtutea acordurilor internaționale existente cu privire la problemele prevăzute de prezenta convenție sau în virtutea unor viitoare acorduri internaționale încheiate în conformitate cu obiectul și scopul prezentei convenții.

ARTICOLUL 13**Rezolvarea litigiilor**

1. În cazul unui litigiu între statele părți sau între un stat parte și agenție, cu privire la interpretarea sau aplicarea prezentei convenții, părțile în litigiu se vor consulta în vederea rezolvării litigiului prin negocieri sau prin orice alt mijloc pașnic de rezolvare a litigiilor acceptabil pentru acestea.

2. Dacă un litigiu de această natură între statele părți nu poate fi rezolvat în decurs de un an de la data cererii pentru consultări prevăzute la paragraful 1, la cererea oricărei părți la un astfel de litigiu acesta va fi supus arbitrajului sau transmis Curții Internaționale de Justiție pentru decizie. Dacă, în decurs de șase luni de la data cererii de arbitraj, părțile în litigiu nu ajung la un acord asupra organizării arbitrajului, o parte poate cere președintelui Curții Internaționale de Justiție sau secretarului general al O.N.U. să desemneze unu sau mai mulți arbitri. În caz de conflict între cererile părților la litigiu, cererea adresată secretarului general al Organizației Națiunilor Unite va prevala.

3. La semnarea, ratificarea, acceptarea sauprobarea prezentei convenții, ori aderarea la ea, un stat poate declara că nu se consideră legat de una sau ambele proceduri de rezolvare a litigiilor prevăzute la paragraful 2. Celelalte state părți nu vor fi legate de procedura de rezolvare a litigiilor, prevăzută la paragraful 2 cu privire la un stat parte pentru care o astfel de declarăție este în vigoare.

4. Un stat parte care a făcut o declarăție conform prevederilor paragrafului 3, poate în orice moment să o retragă printr-o notificare adresată depozitarului.

ARTICOLUL 14**Intrarea în vigoare**

1. Prezenta convenție este deschisă pentru semnare de către toate statele, precum și Namibia, reprezentată de Consiliul Națiunilor Unite pentru Namibia, la sediul din Viena al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică și la sediul Organizației Națiunilor Unite din New York, cu începere din 26 septembrie 1986 și respectiv, 6 octombrie 1986, și pînă la intrarea ei în vigoare sau în cursul unei perioade de 12 luni, dacă aceasta este mai lungă.

2. Un stat, precum și Namibia, reprezentată de Consiliul Națiunilor Unite pentru Namibia, își pot ex-

prima consimțămîntul de a fi legate de prezenta convenție prin semnare sau prin depunerea unui instrument de ratificare, acceptare sau aprobare după semnarea, care este supusă ratificării, acceptării sau aprobării, sau prin depunerea unui instrument de aderare. Instrumentele de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare vor fi transmise depozitarului.

3. Prezenta convenție va intra în vigoare la 30 de zile după ce trei state își vor fi exprimat consimțămîntul de a fi legate de aceasta.

4. Pentru fiecare stat care își exprimă consimțămîntul de a fi legat de prezenta convenție după intrarea ei în vigoare, convenția va intra în vigoare pentru acel stat la 30 de zile după data exprimării consimțămîntului.

5. a). Prezenta convenție va fi deschisă, conform prevederilor acestui articol, pentru aderarea organizațiilor internaționale și organizațiilor de integrare regională constituite din state suverane, care au competența de a negocia, încheia și aplica acorduri internaționale în problemele prevăzute de prezenta convenție.

b). Pentru problemele care țin de competența lor, aceste organizații acționînd în numele lor propriu vor exercita drepturile și îndeplini obligațiile pe care prezenta convenție le atribuie statelor părți.

c). Cind își depune instrumentele de aderare, o astfel de organizație va transmite depozitarului o declarăție în care va indica întinderea competenței sale cu privire la problemele prevăzute de prezenta convenție.

d). O astfel de organizație nu va avea nici un vot suplimentar acelora pe care le au statele ei membre.

ARTICOLUL 15**Aplicare provizorie**

Un stat poate, la semnarea convenției sau la orice dată ulterioară înainte ca prezenta convenție să intre în vigoare pentru acest stat, să declare că va aplica prezenta convenție cu titlu provizoriu.

ARTICOLUL 16**Amendamente**

1. Un stat parte poate propune amendamente la prezenta convenție. Amendamentul propus va fi înaintat depozitarului, care îl va comunica imediat tuturor celorlalte state părți.

2. Dacă majoritatea statelor părți vor cere depozitarului convocarea unei conferințe pentru a examina amendamentele propuse, depozitarul va invita toate statele părți să participe la o astfel de conferință care își va începe lucrările după cel puțin 30 de zile de la transmiterea invitațiilor. Orice amendament adoptat la conferință cu o majoritate de 2/3 din toate statele părți va fi consemnat într-un protocol care va fi deschis spre semnare de către toate statele părți, la Viena și New York.

3 Protocolul va intra în vigoare la 30 de zile după ce trei state își vor fi exprimat consimțământul de a fi legate. Pentru fiecare stat care își exprimă consimțământul de a fi legat prin protocol după intrarea lui în vigoare, protocolul va intra în vigoare pentru acest stat la 30 de zile după data exprimării consimțământului.

ARTICOLUL 17

Denunțarea

1 Un stat parte poate denunța prezenta convenție printr-o notificare scrisă adresată depozitarului

2 Denunțarea va avea efect un an după data la care depozitarul primește notificarea

ARTICOLUL 18

Depozitarul

1 Directorul general al agenției va fi depozitarul prezentei convenții

2 Directorul general va notifica prompt statele părți și toate celelalte state, cu privire la :

a) fiecare semnare a prezentei convenții sau oricărui protocol sau amendare ;

b) fiecare depunere a unui instrument de ratificare, acceptare, aprobată sau aderare privind prezenta convenție sau orice protocol de amendare ;

c) orice declarație sau orice retragere de declarație, făcute în conformitate cu art 8, 10 și 13 ;

d) orice declarație de aplicare provizorie a prezentei convenții conform art 15 ;

e) intrarea în vigoare a prezentei convenții și a oricărui amendament care i-a fost adus ;

f) orice denunțare a convenției în conformitate cu art 17

ARTICOLUL 19

Texte autentice și copii certificate

Originalul prezentei convenții, ale cărei versiuni în limbile arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă sunt egale autentice, va fi depus pe lîngă directorul general al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică care va trimite copii certificate statelor părți și tuturor celorlalte state

Subsemnații, împăterniciți în mod cuvenit, au semnat prezenta convenție, deschisă spre semnare conform prevederilor de la paragraful 1 al art 14

Adoptată de către Conferința generală a Agenției Internaționale pentru Energia Atomică, întrunită în sesiune extraordinară la Viena, la data de 26 septembrie 1986

HOTĂRÎRI ALE GUVERNULUI

HOTĂRIRE

privind înființarea Companiei de construcții București

Guvernul României hotărăște :

Art 1 — Pe data prezentei hotărîri se înființează, în cadrul Ministerului Construcțiilor, Compania de construcții București, având sediul în municipiul București, prin libera asociere a unităților Centralei — întreprîză generală de construcții industriale București, care se desființează.

Compania de construcții București funcționează în baza statutului propriu, care va asigura unităților asociate autonomie și eficiență în desfășurarea activității de producție ; patrimoniul centralei trece în cadrul Companiei de construcții București.

Art 2 — Compania de construcții București are ca obiect de activitate executarea lucrărilor de construcții industriale, de locuințe, social-culturale, agrozootehnice și a altor lucrări de construcții-montaj, precum și realizarea de produse și servicii specifice activității sale

Art 3 — Structura organizatorică a Companiei de construcții București se aprobă de către Consiliul de administrație al companiei, cu avizul Ministerului Construcțiilor

În conducerea Companiei de construcții București se utilizează un post de director general, un post de director general adjunct, 4 posturi de director tehnic și 2 posturi de director economic. De asemenea, compania poate utiliza maximum 6 posturi de inspector principal de specialitate

Art 4 — Nivelurile de salarizare și funcțiile utilizate de Compania de construcții București sunt cele prevăzute de Legea nr 57/1974, anexa nr IV, cap II lit. B b), corespunzător gradului special de organizare

PRIM-MINISTRU

PETRE ROMAN

București, 12 mai 1990

Nr 512

HOTĂRIRE

privind normele de organizare a unităților de construcții-montaj de stat

Guvernul României hotărăște:

Art 1 — Activitatea de construcții-montaj, reparații capitale și curente, reparații la construcții din sectorul de stat se realizează prin trusturi, întreprinderi, grupuri de șantiere, stații de utilaj transport, șantiere, uzine și secții de reparații pentru ramurile industriale deservite, baze, secții și ateliere de exploatare, întreținere și reparare a mijloacelor de mecanizare, precum și prin loturi

În activitatea de construcții-montaj se pot organiza și alte unități — grupuri sau asociații de unități, companii și altele similare

Unitățile prevăzute la acest articol se organizează în funcție de volumul, structura și dispersia lucrărilor, cu sau fără personalitate juridică, și se încadrează în

grade de organizare în baza criteriilor de gradare stabilite în conformitate cu prevederile Decretului-lege nr 35/1990 pentru modificarea unor reglementări privind salarizarea

Art 2 — Structura organizatorică și statele de funcții pentru unitățile de construcții-montaj prevăzute la art 1 se stabilesc în condițiile specifice fiecărei unități pe baza funcțiilor prevăzute de lege și a normativului maximal din anexă *)

Art 3 — Ministerele economice și celealte organe centrale pot completa sau — după caz — modifica normativul maximal prevăzut la art 2, cu acordul Ministerului Muncii și Ocrotirilor Sociale

Art 4 — Pe data prezentei hotărîri orice dispoziție contrară nu se aplică

**PRIM-MINISTRU
PETRE ROMAN**

București, 12 mai 1990
Nr 513

*) Anexa se comunică unităților interesate

EDITOR : CONSILIUL PROVIZORIU DE UNIUNE NAȚIONALĂ

Adresa pentru publicitate : Combinatul poligrafic București - Biroul de publicitate și difuzare
pentru Monitorul Oficial București, str Blanduziei nr 1 sectorul 2, telefon 11 77 02.

Tiparul : Combinatul poligrafic București - Atelierul Monitorul Oficial" București,
str. Jilului nr 163 telefon 68 55 58

Prețul 1,50 lei

40 816

Monitorul Oficial al României nr. 67/1990 conține 16 pagini.